İBRÂHİM BİN EBÎ ABELE

Hadîs âlimlerinden: Tabiînden olup, künyesi, Ebû İsmail'dir, Ebû Saîd de denilmiştir. 151 veya 152 (m. 769) senesinde vefât etmiştir. Ebû Ubeyy İbni Ümmü Hiram'dan, Enes bin Mâlik'ten Ümmü-d-Derdâ Sugra'dan, Bilâl bin Ebî Derdâ'dan, Ukbe bin Vesac'dan, Abdullah bin Deylemî'den ve diğer hadîs âlimlerinden hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Kendisinden İmâm-ı Mâlik, Leys, İbn-ül-Mübârek, İbni İshâk, Muhammed bin Humeyr, Damra bin Rebîa ve diğer âlimler hadîs-i şerîf rivâyet etmişlerdir. Onun rivâyet ettiği hadîs-i şerîfler hadîs kitaplarından Sahîh-i Buhârî'de, Sahîh-i Müslim'de, Sünen-i Ebî Dâvûd'da, Sünen-i Nesâî'de, Sünen-i İbni Mâce'de yer almıştır.

İbrâhîm bin Abele kırâat ilminde de âlim idi. Kırâati güzel, nasîhatleri ve va'zları çok te'sîrli idi. Kendisi şöyle demiştir: "Velîd bin Abdülmelik, yanımıza geldiğinde bana va'z ve nasîhatte bulunmamı söyledi. Ben de konuştum. Ömer bin Abdülazîz beni karşılayıp, "Ey İbrâhîm, öyle bir va'z ettin ki, kalblere işledi" dedi."

> Kendisi şöyle anlatmıştır: "Hişâm bin Abdülmelik bana haberci gönderip yanına çağırarak, "Biz senin küçüklüğünü, büyüklüğünü ve her hâlini biliriz. Seni işlerimde kendime yardımcı yapacağım. Bu sebeble Mısır'ın haracı üzerine seni ta'yin ettim" dedi. Ben de "Bu vazîfeyi yapacak güç ve kuvvet sahibi değilim, size faydalı olamam" deyip bu vazîfeyi almak istemediğimi bildirdim. Hişâm bin Abdülmelik pek kızdı, yüzü değişti, "İster istemez kabûl edeceksin" dedi. Ben bir müddet sustum, kızgınlığı yatıştıktan sonra, "Konuşmama izin var mı?" dedim. "Evet" dedi. Dedim ki, "Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde "Biz emâneti göklere, arza ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler" buyuruyor. Onlar kabûl etmeyince Allahü teâlâ gadaplanmadı. Ben bu vazîfeyi kabûl etmediğim için bu husûsta bana kızmayın" dedim. Bunun üzerine öyle güldü ki, dişleri gözüktü, sonra da, "İlimde ısrar ettin. Senden râzıyız ve seni affettik" dedi. Kendisinin şöyle dediği nakledilmiştir: "Halife Velîd bana çanak dolusu altın verirdi. Ben de Mescid-i Aksâ'nın kurralarına dağıtırdım."

Rivâyet ettiği hadîs-i şeriflerden: Peygamberimiz (aleyhisselâm) buyurdular ki:

> "Bir adama parmakla işâret edilmek, günah cihetinden kâfidir." Eshâb-ı kiram, "Yâ Resûlallah, hayır olsa da mı?" diye sorunca "Hayır olsa da bu onun için şerdir. Ancak Allahü teâlânın merhamet ettiği müstesna. Eğer şer (kötülük) **ise o zaten şerdir."**

“Kabirde insanın ilk kokacak yeri karnıdır. Karınlarınıza ancak temiz (helâl) **olanlar girsin.”**

---

1) Hilyet-ül-evliyâ cild-5, sh. 243
2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-1, sh. 142

www.ehlisunnetbuyukleri.com